

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 3To/87/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5323010172
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Liptáková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2024:5323010172.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Liptákovvej a sudcov JUDr. Vladimíra Sučika a JUDr. Eriky Bebčákovej, na neverejnom zasadnutí konanom 17. januára 2024 prejednal sťažnosť prokurátora proti uzneseniu Okresného súdu Žilina, č. k. CA-1T/42/2023-201 zo dňa 6.7.2023 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť prokurátora zamieťa, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Uznesením Okresného súdu Žilina, č. k. CA-1T/42/2023-201 zo dňa 6.7.2023 bola vec obžalovaného A. B., nar. XX.X.XXXX, pre prečin pytliactva podľa § 310 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. na skutkovom základe, že:

ako člen Poľovníckeho združenia Starý Diel - Vychylovka, so sídlom Nová Bystrica č. 1100, IČO: 00626953 (ďalej len „PZ Starý Diel - Vychylovka“) dňa 27.12.2020 v čase okolo 16:30 hod., v katastrálnom území obce C. D., časť E., v poľovnom revíry, ktorý užíva PZ Starý Diel - Vychylovka v rozpore s ustanovením § 55 odsek 2, odsek 6 Zákona č. 274/2009 Z. z. o poľovníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o poľovníctve“) ulovil jeden kus jeleňa lesného (*Cervus elaphus*) 1. vekovej triedy, ktorého zapísal ako ulovenú zver do povolenia na lov zveri č. AB 702296 s pridelenou značkou FH50211448 a ktorý je podľa prílohy č. 1 Zákona o poľovníctve voľne žijúcim druhom živočícha, napriek tomu, že na jeho ulovenie nemal vydané povolenie na lov zveri v súlade s § 53 odsek 3 Zákona o poľovníctve, čím týmto svojím konaním spôsobil PZ Starý Diel - Vychylovka škodu vo výške 2.000 €,

podľa § 280 ods. 2 Tr. por. postúpená Obvodnej disciplinárnej komisii Slovenskej poľovníckej komory v Čadci, pretože nejde o trestný čin, ale žalovaný skutok by mal byť prejednaný ako disciplinárne previnenie podľa § 3 Disciplinárneho poriadku Slovenskej poľovníckej komory.

Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní zo dňa 6.7.2023 vyplýva, že po vyhlásení uznesenia, jeho odôvodnení a poučení o opravnom prostriedku prokurátor uviedol, že si ponecháva lehotu na podanie sťažnosti.

Dňa 7.7.2023 bola osobne súdu prvého stupňa doručená sťažnosť prokurátora, ktorú odôvodnil v písomnom podaní zo dňa 14.8.2023, doručenom súdu prvého stupňa dňa 14.8.2023, v ktorom boli nasledovné argumenty:

„Dňa 04. mája 2023 bola pod Pv 531/21/5502 – 35 podaná na Okresný súd Čadca obžaloba na obvineného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C. D., trvale bytom C. D. F. XXX, pre prečin pytliactva podľa § 310 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona na tom skutkovom základe, ako je uvedené v obžalobe.

Následne na hlavnom pojednávaní dňa 06.07.2023 Okresný súd Žilina uznesením rozhodol tak, že vec obžalovaného A. B. postúpil Obvodnej disciplinárnej komisii Slovenskej poľovníckej komory v Čadci, lebo nejde o trestný čin a žalovaný skutok by mal tento orgán prejednať ako disciplinárne previnenie. Okresný súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie a to výsluchmi obžalovaného a svedka poškodeného G. H., prečítaním zápisníc o výpovediach svedkov G. I. J., A. B. ml. a K. L. a prečítaním množstva listinných dôkazov.

Pokiaľ ide výrok okresného súdu v zmysle § 280 odsek 2 Trestného poriadku a následné písomné odôvodnenie napadnutého uznesenia, nemožno sa stotožniť so záverom okresného súdu, že nedošlo k spáchaniu prečinu pytlactva podľa § 310 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona.

Zo súdneho a vyšetrovacieho spisu vyplývajú nasledovné skutočnosti. Obžalovaný A. B. mal v povolení č. AB 702296, s platnosťou od 01.03.2020 do 28.02.2021, okrem iných, povolený lov jeleňa 4. vekovej kategórie (č.l. 2 vyšetrovacieho spisu). V tom istom povolení je zaznamenané ulovenie jeleňa 1. vekovej triedy dňa 27.12.2020 a jeleňa 4. vekovej triedy dňa 14.01.2021. Tieto objektívne fakty v podstate nikto, vrátane samotného obžalovaného, v priebehu celého trestného stíhania nepopieral. Obžalovaný teda ulovil dvoch jeleňov (v jednom prípade dokonca inej vekovej triedy, na ktorú mal povolenie), pričom v povolení na lov mal uvedeného len jedného jeleňa 4. vekovej triedy.

Obžalovaný A. B. svoju obhajobu postavil na tom, že dňa 27.12.2020 mal vysledovaného jeleňa 4. vekovej triedy, pričom omylom strelil jeleňa 1. vekovej triedy. Svoje konanie teda pripisuje nedbanlivosti a to s poukazom na to, že vyhliadnutý jeleň bol v tele veľký, mal krátke parožie, hrivu a že vykazoval znaky 4. vekovej triedy. Za dôležité z hľadiska trestnoprávnej zodpovednosti považujem to, že obžalovaný svojím konaním (lov jeleňa 1. vekovej triedy, na ktorého lov nemal povolenie) porušil ustanovenie § 55 odsek 6 zákona č. 274/2009 Z. z. o poľovníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov, podľa ktorého ten, kto loví zver, môže na ňu vystreliť len vtedy, ak ju bezpečne rozpoznal. Za správnosť selektívneho odstrelu raticovej zveri zodpovedá strelec.

Obžalovaný ako držiteľ poľovného lístka a ako osoba, ktorá zložila skúšku z poľovníctva musí vedieť pri odstrele vedieť rozpoznáť mladého a starého jeleňa a pokiaľ si nie je istý, či na vyhliadnutého jeleňa má alebo nemá povolenie, nemôže pristúpiť k lovu, lebo tým porušuje vyššie citované ustanovenie zákona o poľovníctve, nakoľko môže na ňu vystreliť len vtedy, ak ju bezpečne rozpoznal. V prípade menej výrazného vekového rozdielu medzi jeleňmi sa samozrejme zväčšuje okno na prípadný nesprávny odhad veku jeleňa poľovníkom. V prípade obžalovaného A. B. sa však jednalo o maximálny možný vekový rozdiel, teda ihličička ako mladého jeleňa a jeleňa 4. vekovej triedy, medzi ktorými sú zásadné a rozlíšiteľné fyzické rozdiely.

Vo všeobecnosti je výzor hlavy základným parametrom pri odhade veku jeleňa. Dospelý jeleň je charakteristický masívnym výrazom tvárovej časti hlavy, papule a nosa. Mladé jelene a jelene stredného veku naproti tomu majú spravidla štíhlejšiu a jemnejšiu tvárovú časť hlavy. Ďalšími dôležitými faktormi je línia chrbta a brucha ako aj formovanie parožia, ktoré postačujú na hrubú orientáciu medzi mladým a starým jeleňom, ako je tomu v tomto prípade. Obvod, sila a spôsob nosenie parožia zohrávajú veľmi veľkú rolu a tieto kritéria je možné dobre v prírode rozoznať. Ďalším posudzovacím znakom môže byť postoj tela, teda keď je jeleň starší ako 12 rokov, predné nohy sa zdajú byť viac posunuté dozadu a jeho hlboko sklonená hlava a celkový dojem naznačujú ako by sa nakláňal dopredu. Keď sa pozoruje z posedu alebo dobre zvoleného úkrytu pasúca sa raticová zver, je možné sa po jej odchode oboznámiť so stopami, ktoré tu zanechala a následne podľa tvaru a veľkosti stôp sa dá určiť pohlavie aj vek zveri. Celkový vzhľad jelenej zveri je teda ovplyvnený tvarom hlavy, mohutnosťou, polohou krku a zavalitosťou trupu. U najmladších a mladých jeleňov (do päť rokov) je hlava väčšinou menšia, užšia s dlhšími ušami. Krk je štíhly, vysoko vzpriamený, pomerne dlhý a bez hrivy. Trup je tiež štíhly, chrbát je takmer rovný a hrudník nevýrazný. Parohy na hlave sú pomerne slabé, krátke a dosahujú najviac typ šestoráka alebo osmoráka. Stredne starým jeleňom (šesť – až jedenásťročným) hlava ešte stále rastie a mohutnie. Krk je mohutnejší, svalnatejší, kratší a väčšinou je menej vztýčený. Na jeho spodnej strane sa objavuje výrazná hriva. Trup je zavalitejší, mohutnejší, celková hmota trupu sa presúva dopredu, takže hrudník výrazne mohutnie. Parohy sú bohatšie rozvetvené a pomerne dlhé. Dospelým, vyše dvanásťročným jeleňom krk ešte viac mohutnie, má hustú hrivu, a preto sa zdá krátky. Väčšinou ho jeleň nesie temer vodorovne. V chrbtovej línii výrazne vystupuje hrbolček v kohútiku a ťažisko celého tela je presunuté do mohutného hrudníka. Parohy sú opäť rozložené, bohato rozvetvené, ale veľmi starým jeleňom sa redukuje počet výsad.

Vyššie uvedené diferenciačné znaky medzi mladým a starým jeleňom museli byť obžalovanému, ako skúsenému poľovníkovi a absolventovi skúšky z poľovníctva, pri strieľaní veľmi dobre známe.

Svedok – poškodený G. H. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní potvrdil, že jeleň 1. vekovej triedy je podstatne menší, od 4. vekovej triedy sa líši hrúbkou krku, postavou, veľkosťou hlavy a parožím. Na

vzdialenosť 200 metrov, z ktorej obžalovaný na jeleňa strieľal, sa dá rozpoznať, či ide o jeleňa 1. vekovej triedy alebo jeleňa 4. vekovej triedy.

Obžalovaný sa snaží navodiť dojem, že nesprávne odhadol vek jeleňa a svoje konanie považuje za akési „lajdáctvo“, resp. nebanlivosť. Podľa môjho názoru je takáto forma obhajoby vyslovene účelová s cieľom zbaviť sa trestnoprávnej zodpovednosti. Obžalovaný A. B. si musel byť veľmi dobre vedomý, že strieľal na jeleňa, na ktorého odstrel nemal povolenie, resp. minimálne vedel, že zrejme nestrieľal na jeleňa 4. vekovej triedy a pre ten prípad, že strelí jeleňa inej vekovej triedy, na ktorého nemal povolenie, bol s tým uzrozumený, čo vykazuje znaky minimálne nepriameho úmyslu.

Obžalovaný navyše po prvom odstrele jeleňa dňa 27.12.2020 ulovil tiež ďalšieho jeleňa 4. vekovej triedy dňa 14.01.2021, teda v rozpore s povolením na lov zveri, bez povolenia ulovil dvoch jeleňov, jedného dokonca inej vekovej triedy, na ktorú mal povolenie. Na základe uvedeného je možné skonštatovať, že konanie obžalovaného A. B. naplnilo zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu pytliactva podľa § 310 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona, pretože bolo preukázané, že neoprávnene zasiahol do výkonu práva poľovníctva tým, že bez povolenia lovil zver a čin spáchal v malom rozsahu, preto mal byť uznaný za vinného v zmysle podanej obžaloby.

S poukazom na vyššie uvedené navrhujem, aby Krajský súd v Žiline podľa § 194 odsek 1 písmeno b) Trestného poriadku zrušil napadnuté uznesenie Okresného súdu Žilina a uložil Okresnému súdu Žilina, aby vo veci znovu konal a rozhodol.“

Obžalovaný sa k sťažnosti prokurátora vyjadril prostredníctvom svojho obhajcu písomným podaním zo dňa 28.8.2023, doručeným súdu prvého stupňa dňa 28.8.2023, kde uviedol nasledovné:

„Primárne si dovoľím nesúhlasiť s právnym stanoviskom a právnym názorom prokurátora vyjadrenom v odôvodnení sťažnosti. Ja poukazujem na to, že nemôže byť naplnené skutková podstata trestného činu pytliactva, a to z toho dôvodu, že ja som bol pri vstupe do poľovného revíra v inkriminovaný deň 27. 01. 2020 zapísaný v knihe návštev poľovného revíra. Taktiež je nesporné, že v čase 27.01.2020 som bol členom poľovného združenia Vychylovka – Starý Diel, pričom v čase, kedy som mal predmetného jeleňa uloviť, som bol jeho predsedom. Taktiež som mal platné povolenie na lovenie zveri, ktoré je citované aj v obžalobe a to AB702296 s dobou platnosti od 01. 03. 2020 do 28. 02. 2021 a v prípade jeleňa 4. vekovej triedy od 01. 10. 2020 do 15. 01. 2021. Predmetnú ulovenú zver som riadnym spôsobom zaplomboval, nahlásil hospodárovi poľovného združenia G. H. a na ulovenej zveri bola vykonaná značka FH50211448. Taktiež som do poľovného revíra vstúpil s legálne držanou zbraňou. Z vykonaného dokazovania bolo nesporné, že zápis do knihy návštev vykonal poľovnícky hospodár. Taktiež je nesporné, že mnou ulovená zver bola riadnym a náležitým spôsobom nahlásená. Teda ja som lovil s platným povolením na lov zveri pod č. AB702296 a taktiež som lovil s legálne držanou zbraňou. Bol som v čase lovu predsedom poľovného združenia Vychylovka – Starý Diel a bol som riadne zapísaný do knihy návštev poľovného revíra. V tomto smere sa v žiadnom prípade nemôže jednať o pytliactvo. To, že som nesprávne ulovil namiesto jeleňa 4. vekovej triedy, jeleňa 1. vekovej triedy, som náležitým spôsobom odôvodnil, či už v prípravnom konaní alebo na hlavnom pojednávaní, konanom dňa 06.07.2023, pričom podľa môjho názoru nemôže chybný odstrel zakladať trestnoprávnu stránku a teda nemôže napíňať akúkoľvek skutkovú podstatu trestného činu. V tomto smere sa absolútne rozchádzam v názore s prokurátorom, ktorý tento skutok odôvodňuje na strane 3, kde uvádza: „Obžalovaný si musel byť veľmi dobre vedomý, že strieľal na jeleňa, na ktorého odstrel nemal povolenie, resp. minimálne vedel, že zrejme nestrieľal na jeleňa 4. vekovej triedy a pre ten prípad, že strelí jeleňa inej vekovej triedy, na ktorého nemal povolenie, bol s tým uzrozumený, čo vykazuje znaky minimálne nepriameho úmyslu.“

V tomto smere poukazujem na skutočnosť, že je veľmi ťažké vysvetliť osobe, ktorá je nepoľovníkom, že v stotine sekundy sa musí rozhodnúť a musí na vzdialenosť niekoľkých desiatok, ak nie stovky metrov, zidentifikovať, o akého jeleňa a akej vekovej triedy sa jedná. V tomto smere je niekedy veľmi náročné rozlíšiť jeleňa 1. a 4. vekovej triedy.

Na margo vykonaného dokazovania, ak prokurátor uvádza na výsluch p. H., ako poľovného hospodára uvádzam, že poľovný hospodár zaevidoval predmetnú ulovenú zver a taktiež predmetný hospodár ma zapísal do knihy návštev, čiže predmetný odstrel sa urobil s jeho vedomím a boli dodržané všetky zákonné náležitosti a požiadavky.

Po ďalšie, ak prokurátor na strane 3 a to predposledný odsek uvádza, že som mal uloviť aj ďalšiu zver dňa 14. 01. 2021, tak k tomuto uvádzam, že je potrebné, aby sa prokurátor držal uznesenia o vznesení obvinenia, ako aj ním podanej obžaloby, pričom je potrebné, aby bola zachovaná totožnosť skutkov a aby bola súdená len tá vec, ktorá je uvedená len v obžalobe, pričom v obžalobe sa žiaden ďalší odstrel ani ďalšia lovená zver neuvádza. V tomto smere považujem poznámku prokurátora na strane 3

(predposledný odsek) za nedôvodnú, pretože predmetný skutok nebol predmetom obžaloby a teda je potrebné, aby sa prokurátor držal ním podanej obžaloby a nie ďalších fabulácií.“

Podľa § 192 ods. 1 Tr. por. pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Krajský súd, ako nadriadený orgán, v súlade s ustanovením § 192 ods. 1 Tr. por., v ktorom je vyjadrený obmedzený revízny princíp, potom, ako nezamietol sťažnosť z dôvodov § 193 ods. 1 písm. a) alebo b), na základe sťažnosti preskúmal napadnutý výrok uznesenia, a to zo všetkých hľadísk, bez ohľadu na to či tieto hľadiská sú, alebo nie sú v sťažnosti uvedené, a jednak správnosť postupu konania, ktoré napadnutému výroku predchádzalo, a to z hľadiska všetkých chýb, ktoré mohli spôsobiť nesprávnosť napadnutého výroku uznesenia. Pri plnení revízneho princípu preveril z právnej stránky či v celom konaní, v priebehu ktorého sa vytvárali podklady pre napadnuté uznesenie, nedošlo k porušeniu Trestného zákona, Trestného poriadku alebo iných mimotrestných právnych predpisov, ktoré sú súčasťou právneho poriadku, lebo právo nemôže byť založené na neprávě.

Sťažnosť proti uzneseniu súdu je prípustná v súlade s ustanoveniami § 185 ods. 1, 2 Tr. por., § 280 ods. 3 Tr. por., bola podaná oprávnenou osobou v zmysle § 186 ods. 1 Tr. por. a v lehote stanovenej § 187 ods. 1 Tr. por.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Trestný poriadok teda ustanovuje, že primárnym cieľom zásady náležitého zistenia skutkového stavu veci je umožniť súdu spravodlivé rozhodnutie. Súvisí to s predmetom zákona a jeho účelom, ktorým je náležité zistenie trestných činov a spravodlivé potrestanie páchatelov a uskutočnenie spravodlivého procesu.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní, alebo niektorá zo strán.

Orgány činné v trestnom konaní a súd teda hodnotia dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia (voľného uváženia), ktoré však neznamená možnosť ľubovôle z ich strany, ale musí byť založené na logickom úsudku vyplývajúcom zo starostlivého uváženia všetkých dôkazov získaných a vykonaných zákonným spôsobom.

Hodnotenie dôkazov súdom sa musí premietnuť aj do odôvodnenia uznesenia, pričom podľa § 176 ods. 2 Tr. por. v odôvodnení treba, ak to prichádza podľa povahy veci do úvahy, uviesť najmä skutočnosti, ktoré sa považujú za dokázané, dôkazy, o ktoré sa skutkové zistenia opierajú, úvahy, ktorými sa rozhodujúci orgán spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, ako aj právne úvahy, na ktorých základe podľa príslušných ustanovení zákona posudzoval dokázané skutočnosti.

Právo na spravodlivé prejednanie veci zahŕňa tiež právo strán konania na odôvodnenie súdneho rozhodnutia. Je korelátom práva strán konania prednášať návrhy, argumenty a námietky, aby na ne dostali primeranú odpoveď. Nutnosť odôvodniť súdne rozhodnutie je daná rovnako vo verejnom záujme, pretože je jednou zo záruk, že výkon spravodlivosti nie je arbitrárny, neprehľadný, ale že rozhodovanie súdu je kontrolovateľné verejnosťou. Je rovnako predpokladom toho, aby strany konania mohli účinne uplatňovať opravné prostriedky, ktoré majú k dispozícii.

Krajský súd sa nestotožnil s dôvodmi sťažnosti prokurátora, a preto ho považuje za nedôvodné.

Odvolačný súd na základe sťažnosti prokurátora vykonal všeobecný prieskum rozhodnutia súdu prvého stupňa, ako i prieskum konania, ktoré predchádzalo sťažnosťou napadnutému výroku uznesenia súdu prvého stupňa. Z hľadiska aplikácie hmotného a procesného práva sa krajský súd stotožnil s výrokom napadnutého uznesenia, ktorý zodpovedá stavu veci a zákonu, a to z nasledujúcich dôvodov.

V dvojinštančnom súdnom konaní rozhodnutia súdov tvoria jednotu a pri existencii kvalifikovaného rozhodnutia súdu prvého stupňa nadriadenému súdu nezostáva nič iné, len v podrobnostiach poukázať na správne dôvody, na ktorých súd prvého stupňa založil svoje rozhodnutie.

V širších súvislostiach krajský súd poukazuje na rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky (II. US 78/05, III. US 264/08, IV. US 372/08) a judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, v zmysle ktorej pri zamietnutí odvolania sa odvolací súd môže obmedziť i na prevzatie odôvodnenia nižšieho súdu (rozsudok vo veci Helle v. Fínsko z 19.12.1997, sťažnosť č. 20772/92, body 59-60). Predpokladom tohto postupu je splnenie podmienky založenej na zistení, že samotné rozhodnutie podriadeného súdu možno pokladať za dostatočne odôvodnené (Boldea v. Romania, rozsudok z 15.2.2017 k sťažnosti č. 19997/02, § 33; Hirvisaari v. Finland, rozsudok z 27.9.2001 k sťažnosti č. 49684/99, § 31, § 33).

Odvolačný súd primárne konštatuje, že skutkové zistenia, na ktorých súd prvého stupňa založil svoje uznesenie, sú logicky odôvodnené. Vykonaným dokazovaním bolo jednoznačne preukázané, že skutok tak, ako je opísaný v skutkovej vete obžaloby, sa stal, ale tento nie je trestný činom, a to z dôvodu absencie materiálnej stránky trestného činu. Vychádzajúc z týchto dôvodov sa potom odvolací súd ani nemôže stotožniť s úvahami právneho charakteru, ktoré prokurátor uviedol v podanej sťažnosti.

Odvolačný súd rovnako ako okresný súd po dôkladnom preštudovaní predloženého spisového materiálu dospel k právnomu záveru, že skutok, pre ktorý bola na obžalovaného podaná obžaloba a tak, ako je uvedený vo výrokovej časti napadnutého uznesenia, sa stal. V konaní bolo nesporne preukázané, že medzi obžalovaným a poškodeným Poľovníckym združením Vychylovka – Starý Diel prebieha viacero sporov súvisiacich s vylúčením obžalovaného z poľovníckeho združenia. Taktiež je nesporné, že obžalovaný dňa 27.11.2020 strelil jeleňa I. vekovej triedy, riadne ho označil značkou na označenie zveri č. VT FH502 11448 a odstrel do 24 hodín oznámil poľovníckemu hospodárovi, pričom bol v tom čase riadne zapísaný v knihe návštev poľovného revíru a lovil na základe platného povolenia na lov zveri č. AB 702296 s dobou platnosti 1.3.2020 do 28.2.2021, v prípade jeleňa IV. vekovej triedy od 1.10.2020 do 15.1.2021, ktoré povolenie na lov zveri bolo podpísané hospodárom poľovníckeho združenia G. H. a predsedom A. B.. Skutočnosť, že obžalovaný oznámil poľovníckemu hospodárovi ulovenie zveri vyplýva najmä z elektronickej komunikácie medzi nimi, navyše z komunikácie na č. I. 149 vyplýva, že zápis do knihy návštev vykonal poľovnícky hospodár, ktorý v prípade, že by mu to obžalovaný neoznámil nemal odkiaľ vedieť číslo značky na označenie zveri, nakoľko poľovník má k dispozícii viac takýchto značiek. Následne bol predložený na chovateľskú prehliadku, o čom svedčí Katalóg trofejí ulovenej zveri.

Ani krajskému súdu nie je zrejmé, akým spôsobom mal obžalovaný porušiť ustanovenie § 55 ods. 2, ods. 6 zákona č. 274/2009 Z. z. o poľovníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o poľovníctve“), nakoľko lovil predpísaným individuálnym spôsobom lovu, na základe platného povolenia na lov a pokiaľ zver bezpečne nerozpoznal, je zrejmé, že je za takýto nesprávny odstrel disciplinárne zodpovedný, nie však trestnoprávne. Obžalovaný ulovil jeleňa I. vekovej triedy, a teda ulovil zver, ktorá nie je vhodná na ďalší chov. Skutočnosť, že išlo o jeleňa výradového, potvrdzuje Katalóg trofejí ulovenej zveri.

Obžalovaný ulovil jeleňa I. vekovej triedy, napriek tomu, že v povolení na lov zveri mal zapísaného jeleňa IV. vekovej triedy. Obžalovaný uviedol, že mal vyhliadnutého jeleňa IV. vekovej triedy, videl ako zašiel za húštinu, a keď vychádzal, tak po ňom vystrelil a po zásahu, keď ho našiel, nebol si istý, či je to jeleň I. vekovej triedy alebo IV. vekovej triedy. Jeleňa zaplomboval, zapísal do povolenky a išiel domov. Ulovenie jeleňa oznámil hospodárovi, ktorému povedal, že strelil pravdepodobne jednotku. Krajskému súdu bolo preukázané, že obžalovaný po ulovení zveri založil značku na označenie zveri, zaznamenal do povolenia na lov zveri dátum a čas ulovenia zveri, druh zveri a číslo značky a oznámil poľovníckemu hospodárovi ulovenie zveri a túto mu predložil na vizuálnu ohliadku. Z uvedeného je možné konštatovať, že obžalovaný v žiadnom prípade nelovil zakázaným spôsobom.

Krajský súd zhodne s okresným súdom konštatuje, že obžalovaný lovil na základe riadne vydaného povolenia na lov zveri, v čase lovu a dovoleným spôsobom, a teda prípadné porušenie ďalších povinností plynúcich zo zákona o poľovníctve automaticky nenapĺňa znaky skutkovej podstaty prečinu pytliactva podľa § 310 Tr. zák. V takýchto prípadoch sa môže jednať o disciplinárne previnenie podľa § 77 zákona o poľovníctve, prípadne o priestupok na úseku poľovníctva podľa § 76 ods. 1 písm. i) tohto zákona (ak páchatel vykonáva lov zveri bez vyžadovaných dokladov), pokiaľ nie je spoľahlivo preukázané, že poľovník porušil tieto povinnosti preto, aby zatajil ulovenie zveri, na ktorú mu bolo vydané povolenie, a to v úmysle neoprávnene ho použiť na ďalší lov toho istého druhu zveri. Ulovenie jeleňa inej vekovej triedy (v tomto prípade I. vekovej triedy) je nanajvýš nesprávnym odstrelom, čo v žiadnom prípade nemôže zakladať trestnoprávnu zodpovednosť, nanajvýš zodpovednosť disciplinárnu.

V zmysle § 10 ods. 2 Tr. zák. nejde o prečin, ak vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a je jeho závažnosť nepatrná. Konanie obžalovaného spočívalo v tom, že ulovil jeleňa inej vekovej triedy (v tomto prípade I. vekovej triedy), ktorého ale riadne označil značkou, odstrel do 24 hodín oznámil poľovníckemu hospodárovi, pričom bol v tom čase riadne zapísaný v knihe návštev poľovného revíru a lovil na základe platného povolenia na lov zveri, ktoré bolo podpísané hospodárom a predsedom poľovníckeho združenia. V danom prípade sa preto môže jednať o disciplinárne previnenie podľa § 77 zákona o poľovníctve, prípadne o priestupok na úseku poľovníctva podľa § 76 ods. 1 písm. i) tohto zákona.

Krajský súd v konečnom dôsledku konštatuje, že záver okresného súdu, podľa ktorého skutok nie je trestným činom, zodpovedá skutkovým okolnostiam prípadu, tak ako vyplývajú z dôkazov vykonaných procesne relevantným spôsobom v prípravnom konaní, ako i v konaní pred súdom. Všetky dôkazy, ktoré boli v konaní pred okresným súdom vykonané procesne relevantným spôsobom, svedčia o tom, že žalovaný skutok sa stal, ale tento skutok nie je trestným činom z dôvodu absencie materiálnej stránky prečinu.

Podľa výsledkov prieskumu napadnutého uznesenia a konania, ktoré mu predchádzalo, nadriadeným súdom neboli zistené také pochybenia pri aplikácii práva hmotného alebo procesného okresným súdom, ktoré by odôvodňovali zrušenie alebo zmenu napadnutého uznesenia, a preto podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. krajský súd sťažnosť prokurátora zamietol, pretože nie je dôvodná.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.